

96

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz w związku z art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o przekazaniu wykonywania ubezpieczeń społecznych związkom zawodowym (Dz. U. Nr 6, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarobek stanowiący najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa ustala się w wysokości:

- 1) zł 500 miesięcznie lub zł 120 tygodniowo przy zatrudnieniu w pełnym wymiarze godzin,
- 2) zł 300 miesięcznie lub zł 72 tygodniowo przy zatrudnieniu w niepełnym wymiarze godzin,
- 3) zł 150 miesięcznie lub zł 36 tygodniowo w stosunku do uczniów odbywających w indywidualnych zakładach rzemieślniczych naukę zawodu.

§ 2. Za pełny wymiar godzin pracy (§ 1 pkt 1) uważa się dzienną lub tygodniową normę czasu pracy ustaloną dla danej kategorii pracowników w obowiązujących przepisach.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w państwowych i spółdzielczych zakładach pracy oraz w prywatnych zakładach pracy opłacających składki w formie ryczałtu, jak również do ustalania podstawy wymiaru świadczeń na wypadek choroby i macierzyństwa dla pracowników tych zakładów pracy.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 grudnia 1954 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych (Monitor Polski z 1955 r. Nr 3, poz. 41).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*